

Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно законодателен пакет за жертвите на престъпления, включително предложение за Директива за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и предложение за Регламент относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

(2012/C 35/02)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 16 от него,

като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално членове 7 и 8 от нея,

като взе предвид Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽²⁾, и по-специално член 41, параграф 2 от него,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО СТАНОВИЩЕ:

1. ВЪВЕДЕНИЕ

1.1. Общи положения

1. На 18 май 2011 г. Комисията прие пакет от законодателни инструменти относно защитата на жертвите на престъпления. В законодателния пакет са включени предложение за директива за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления („предложената директива“) и предложение за регламент относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела („предложения регламент“) ⁽³⁾. Двете предложения са придружени от съобщение на Комисията относно утвърждаване на правата на жертвите в ЕС ⁽⁴⁾.
2. Въпреки че законодателната инициатива беше включена в Описа на приоритети за законодателни консултации на ЕНОЗД, с него не бяха проведени консултации по член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 ⁽⁵⁾. Следователно настоящото становище се основава на член 41, параграф 2 от същия регламент. ЕНОЗД препоръчва позоваване на това становище да бъде включено в преамбула на приетите инструменти.

1.2. Цели и обхват на законодателния пакет

3. ЕНОЗД приветства целите на политиката на законодателния пакет, които в съответствие със Стокхолмската програма и нейния план за действие са: утвърждаване на правата на жертвите на престъпления и гарантиране на удовлетворяване на нуждата им от защита, подкрепа и достъп до правосъдие ⁽⁶⁾.
4. Предложената директива е предвидена да замени Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления ⁽⁷⁾. В нея се определят

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

⁽³⁾ Съответно, COM(2011) 275 и COM(2011) 276.

⁽⁴⁾ Виж съобщение на Комисията — Утвърждаване на правата на жертвите в ЕС, COM(2011) 274.

⁽⁵⁾ На разположение на уебсайта на ЕНОЗД (<http://www.edps.europa.eu>) в раздел: Консултации/Приоритети.

⁽⁶⁾ Виж съобщение на Комисията — Утвърждаване на правата на жертвите в ЕС, стр. 2, цитиран документ.

⁽⁷⁾ ОВ L 82, 22.3.2001 г., стр. 1. Обяснителният меморандум признава, че въпреки че са постигнати подобрения в тази област, целите на рамковата директива не са напълно реализирани.

общите минимални правила относно правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления. Предложената директива по-специално има за цел да гарантира, че жертвите се третират с уважение, че специалните нужди на уязвимите жертви са взети под внимание, че жертвите получават адекватна подкрепа и информация и че те могат да участват в съдебни производства⁽⁸⁾.

5. Предложеният регламент има за цел да гарантира, че на жертвите, които се ползват от мярка за осигуряване на защита по граждански дела, постановена в една от държавите-членки, се предоставя същото равнище на защита, ако им се наложи да се преместят в друга държава-членка, без те да трябва да минават през допълнителни процедури⁽⁹⁾. Тази мярка допълва предложението за директива за европейска заповед за осигуряване на защита (инициативата за ЕЗОЗ), която се отнася до взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита, постановени по наказателни дела. Инициативата за ЕЗОЗ, относно която ЕНОЗД публикува становище през октомври 2010 г.⁽¹⁰⁾, понастоящем се обсъжда в Европейския парламент и в Съвета.

1.3. Цел на настоящото становище

6. Защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни играе централна роля в областта на свободата, сигурността и правосъдието, както е посочено в Стокхолмската програма и по-специално в контекста на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. През октомври 2010 г. ЕНОЗД публикува становище относно инициативата за ЕЗОЗ, в което се подчертава нуждата от постоянен режим на защита на данните по отношение на инициативите в сферата на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси⁽¹¹⁾. По този повод ЕНОЗД подчерта, че обработката на данни в сферата на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси се характеризира с изключителна чувствителност на съответните лични данни и с ефектите, които обработването на свързани данни може да окаже върху субектите на данни⁽¹²⁾. Следователно е необходимо да се обърне нужното внимание на аспектите на защитата на данните, свързани с инициативи в тази област, и да се въведат адекватни правила и предпазни мерки, когато е необходимо.
7. Според ЕНОЗД зачитането на неприкосновеността на личния живот и защитата на данните представлява съществен елемент от защитата на жертвите, която трябва да се гарантира от предложените инструменти. Следователно настоящото становище ще бъде съсредоточено върху аспектите на предложенията, свързани с неприкосновеността на личния живот, и ще предложи идеи за подобряване или утвърждаване на защитата на жертвите.

2. АНАЛИЗ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯТА

2.1. Директива за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления

8. Различни разпоредби от предложената директива разглеждат пряко или непряко неприкосновеността на личния живот и защитата на данните⁽¹³⁾. Като цяло ЕНОЗД приветства тези разпоредби, доколкото те са насочени към запазване на неприкосновеността на личния живот на жертвите. Въпреки това той установява, че в някои случаи стандартите за защита могат да бъдат засилени и изяснени, без да се засяга техният характер на минимални стандарти.
9. Коментарите на ЕНОЗД ще бъдат съсредоточени главно върху следните аспекти: 1. член 23 от предложената директива, разглеждащ правото на защита на личния живот и връзки с медиите, 2. правото на жертвите да получават информация и достъп до техните лични данни, и 3. защитата на поверителността на съобщенията между жертвата и службите, осигуряващи услуги в подкрепа на жертвите. Тези аспекти ще бъдат разгледани в следващите подраздели.

2.1.1. Защита на неприкосновеността на личния живот на жертвите

10. Основната материалноправна норма от предложената директива, в която се разглежда неприкосновеността на личния живот, е член 23, озаглавен „Право на защита на личния живот“. Член 23, параграф 1

⁽⁸⁾ Виж съобщение на Комисията — Утвърждаване на правата на жертвите в ЕС, стр. 8, цитиран документ.

⁽⁹⁾ Пак там.

⁽¹⁰⁾ Становище на ЕНОЗД от 5 октомври 2010 г. относно европейската заповед за осигуряване на защита и европейската заповед за разследване по дела от наказателен характер (ОВ С 355, 29.12.2010 г., стр. 1).

⁽¹¹⁾ Пак там, виж по-специално раздел II от становището.

⁽¹²⁾ Пак там, точка 1.

⁽¹³⁾ Виж по-специално съображение 22, в което се приема, че защитата на неприкосновеността на жертвата може да е важен способ за предотвратяване на допълнително утжняване на положението ѝ; Съображение 27 се отнася до защитата на личните данни, предоставена на физическите лица съгласно Рамкова директива 2008/977/ПВР на Съвета и Конвенция № 108 на Съвета на Европа; Член 21, разглеждащ мерки, с които да се избегне ненужно разпитване на жертвата относно личния ѝ живот, и мерки, които позволяват изслушването при закрити врати; Член 23, разглеждащ правото на защита на личния живот и поведението на медиите.

определя, че „Държавите-членки осигуряват, че по време на съдебното производство съдебните органи могат да приемат подходящи мерки за защита на личния живот и фотографското изображение на жертвите и членовете на семействата им“. ЕНОЗД има няколко становища относно тази разпоредба.

11. На първо място, член 23, параграф 1 не обхваща изцяло правото на защита на личния живот на жертвите на престъпления. Обхватът на тази разпоредба е много по-ограничен, тъй като тя просто предвижда правомощието на „съдебните органи“ да постановяват мерки за осигуряване на защита „по време на съдебното производство“. Все пак защитата на неприкосновеността на личния живот следва да бъде гарантирана не само „по време на съдебното производство“, но също и по време на разследването и досъдебната фаза. Като цяло, при необходимост неприкосновеността на личния живот следва да се гарантира при първи контакт с компетентните органи, както и след прекратяването на съдебното производство.
12. В тази връзка си заслужава да се отбележи, че няколко международни инструмента са приели по-амбициозен подход в сравнение с член 23, параграф 1. В препоръка Rec(2006) 8 на Съвета на Европа относно помощта за жертвите на престъпления например е предвидено, че: „Държавите следва да предприемат подходящи стъпки, за да се избегне, доколкото е възможно, засягането на неприкосновеността на личния и семейния живот на жертвите, както и да се защитават личните данни на жертвите, по-специално по време на разследването и наказателното преследване“ (подчертаването е добавено от автора) ⁽¹⁴⁾. Други инструменти включват подобни разпоредби ⁽¹⁵⁾.
13. С оглед на горепосоченото ЕНОЗД препоръчва към член 23 да се добави параграф 1, който по-общо казано да определя, че държавите-членки гарантират, доколкото е възможно, защитата на личния и семейния живот на жертвите, както и защитата на личните данни на жертвите при първи контакт с официалните власти и след приключване на наказателното производство. Освен това настоящият член 23, параграф 1 следва да се измени така, че да се даде възможност на съдебните органи да постановяват мерки за осигуряване на защита и „по време на наказателното разследване“.
14. На второ място, в член 23, параграф 1 не е включена информация относно съдържанието на специфичните мерки, които могат да бъдат предприети от съдебните органи, за да се запази правото на личен живот на жертвите. ЕНОЗД разбира намерението държавите-членки да запазят максимална степен на гъвкавост в тази област. Все пак по-голямата прецизност може да бъде полезна. По-специално, в предложението би могъл да се предвиди списък с минимални мерки, които съдебните органи да могат да приемат в съответствие с националното законодателство, за да се защити личният живот на жертвите ⁽¹⁶⁾. Той би могъл да включва например, следните категории мерки:
 - оповестяване или ограничаване на оповестяването на информация относно самоличността и местоположението на жертвите или членове на семействата им в съответните случаи и при определени условия (както е посочено в съображение 22),
 - заповед да се премахнат определени поверителни данни от досието или да се забрани оповестяването на специфична информация,
 - ограничаване на публикуването на чувствителна информация в съдебните решения и в други решения, които обикновено се оповестяват публично.
15. На трето място, в член 23 не е включена разпоредба, която да гарантира поверителността на информацията, съхранявана от публични органи. В тази връзка Препоръка Rec(2006) 8 на Съвета на Европа, цитирана вече по-горе, предоставя полезни примери. В точка 11 препоръката предвижда, че държавите следва да изискват всички агенции, които са в контакт с жертвите, да приемат ясни стандарти, съгласно които те могат да оповестяват информация, получена от жертвата или свързана с нея, на трета страна единствено при условие че жертвата е дала изричното си съгласие за такова оповестяване или ако е налице законово изискване или разрешение да го направят. ЕНОЗД призовава законодателите да включат подобна разпоредба в предложената директива.

⁽¹⁴⁾ Точка 10.8. Препоръка Rec(2006) 8 на Съвета на Европа.

⁽¹⁵⁾ Виж напр. Проект за конвенция на ООН по въпросите на правосъдието и подкрепата за жертвите на престъпления и злоупотреба с власт, член 5, параграф 2, буква ж), както и член 6 и член 8, параграф 6, буква ж); Насоки на Комитета на министрите за защита на жертвите на терористични актове, приети на 2 март 2005 г., точка VIII; Насоки относно правосъдието за децата жертви и свидетели на престъпления, Икономически и социален съвет на ООН Res 2005/20, 2005 г., точка 8, буква а), точки 26—28.

⁽¹⁶⁾ Това е в съответствие с подхода, възприет в член 21, относно правото на защита на уязвими жертви по време на наказателното производство.

2.1.2. Неприкосновеност на личния живот и медиите

16. Член 23, параграф 2 предвижда, че „Държавите-членки окуражават медиите да упражняват саморегулиране с цел защитата на личния живот на жертвата, личната ѝ неприкосновеност и личните ѝ данни.“ Тук в предложението също е възприет минималистичен подход чрез позоваване единствено на инструмента за саморегулация.
17. ЕНОЗД разбира причините за възприемане на предпазлива нагласа по отношение на този въпрос и като цяло е съгласен с подхода на Комисията. Връзката между медиите и неприкосновеността на личния живот е изключително деликатна и сложна. Това също е и област, в която в границите, определени от Хартата на основните права на Европейския съюз и Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, различните традиции и културни различия в държавите-членки могат да играят важна роля. Става ясно също, че този подход е съвместим с настоящата рамка за защита на данните (член 9 от Директива 95/46/ЕО), която оставя достатъчно свобода на действие на държавите-членки по отношение на обработката на данни, когато тя се извършва за целите на журналистическата дейност или за целите на литературно или художествено изразяване ⁽¹⁷⁾.
18. По отношение на саморегулацията ЕНОЗД е убеден, че инструментът може да играе важна роля при съгласуване на неприкосновеността на личния живот и свободата на словото. Освен това член 23, параграф 2 отразява подхода, възприет от Препоръка Rec(2006) 8, в която също се предвижда, че държавите следва да насърчават медиите да приемат и спазват мерките за саморегулация, с цел да се защити неприкосновеността на личния живот и личните данни на жертвите ⁽¹⁸⁾. Инструментите за саморегулация могат да действат и съвместно с националните рамкови разпоредби, но тези разпоредби следва да бъдат съвместими със съдебната практика на Европейския съд по правата на човека относно член 10 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи ⁽¹⁹⁾.

2.1.3. Специфична информация и права за достъп

19. ЕНОЗД отбелязва, че в член 3 от предложената директива, който разглежда правото на получаване на информация при първи контакт с компетентния орган, не се споменава информация, свързана със защита на данните. С цел да се гарантира адекватна защита на техните лични данни, жертвите следва да получават в подходящо време цялата информация, която им е необходима, за да им се даде възможност напълно да разберат как ще бъдат обработени личните им данни.
20. Следователно ЕНОЗД препоръчва добавянето на допълнителна разпоредба към член 3, която да конкретизира, че на жертвите следва да се предостави информацията относно по-нататъшната обработка на нейните/неговите лични данни в съответствие с член 10 от Директива 95/46/ЕО. Освен това законодателят би могъл да вземе под внимание включването на правила относно достъпа на жертвите до техните лични данни, като същевременно се запазят законните интереси, свързани с наказателното разследване и преследване.

2.1.4. Поверителност на съобщенията, разменени между жертвите и службите, осигуряващи услуги в подкрепа на жертвите

21. Предложената директива отчита правото на жертвите на престъпления да получават подкрепа от момента на престъплението, по време на наказателното производство и след него в съответствие с нуждите на жертвите ⁽²⁰⁾. Определени категории жертви, например жертви на сексуално насилие, на престъпления поради предразсъдъци като насилието, основано на пол и расова омраза, както и жертви на тероризма, могат да се нуждаят от специализирани услуги за подкрепа ⁽²¹⁾, включително подкрепа от

⁽¹⁷⁾ Член 9 от Директива 95/46/ЕО предвижда, че държавите-членки предвиждат изключения или дерогации във връзка с обработването на лични данни, когато то се извършва единствено за целите на журналистическа дейност или на литературно или художествено изразяване, само ако са необходими за съгласуване на правото на личен живот и правилата, регулиращи свободата на словото.

⁽¹⁸⁾ Точка 10.9. Препоръка Rec(2006) 8 на Съвета на Европа.

⁽¹⁹⁾ Член 10, параграф 2 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи позволява само ограничения на правото на свобода на словото, които са „предвидени от закона“ и „необходими в едно демократично общество“ в преследването на конкретни и важни обществени интереси (като националната и обществена сигурност, териториалната цялост, липса на престъпления и безредици, здравето и морала) или за защита на репутацията или правата на други. В своето заключение по делото *Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia, C-73/07*, Сборник, стр. I-9831), генерален адвокат Kokott, правилно отбелязва, че „Стриктното прилагане на защитата на данните би могло чувствително да ограничи свободата на словото. В този смисъл разследващата журналистика би била до голяма степен изключена, ако медиите можеха да обработват и публикуват информация от лично естество само след съгласие или запознаване на заинтересованите лица. От друга страна, е очевидно, че медиите могат да накърнят личния живот на индивида (17). Следователно е необходимо да се намери равновесие.“ (точка 43).

⁽²⁰⁾ Вжъ съображение 13 и член 7 от предложената директива.

⁽²¹⁾ Пак там.

психолог. В тези случаи съобщенията, разменени между жертвата и специалистите, предоставящи услуги за подкрепа, следва да бъдат адекватно защитени от оповестяване. Ако това не бъде направено, жертвата може да се обезсърчи да общува свободно с неговия/нейния съветник. Следователно ЕНОЗД приветства изискването в член 7, че услугите в подкрепа на жертвите трябва да бъдат „поверителни“. Въпреки това обхватът и последиците от такава поверителност трябва да бъдат изяснени.

22. По-специално предложената директива не уточнява дали съобщенията, разменени между жертвите и лицата, предоставящи услуги за подкрепа, следва да се считат за „привилегирани“, в смисъл че оповестяването им в хода на съдебното производство е изключено или ограничено по друг начин. Това обикновено са случаите, когато лицето, предоставящо услуги за подкрепа, е здравен специалист, който подлежи на задължението за професионална тайна. Все пак всеки може да си представи случаи, когато подкрепата не се предоставя от такива специалисти. В такива ситуации не е сигурно дали жертвата ще бъде защитена от разкриване.
23. Следователно ЕНОЗД препоръчва да се уточни, че жертвите на тези конкретни престъпления следва да имат правото да отказват оповестяване на поверителни съобщения, разменени с лицето, предоставящо услуги за подкрепа в съдебни или административни производства, и че такива съобщения могат да бъдат оповестени от трета страна само и единствено с неговото/нейното съгласие. Това обикновено би следвало да е нормално за всяко наказателно производство, без да се засягат законни и добре обосновани интереси, свързани с разследването или наказателното преследване (т.е. събиране на необходими доказателства от съдебните органи).

2.2. Регламент относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

2.2.1. Приложимост на законодателството за защита на данните

24. Както вече бе споменато, предложеният регламент допълва инициативата за ЕЗОЗ относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по наказателни дела. Тъй като предложеният регламент се отнася до съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично значение⁽²²⁾, неговото приложение попада в приложното поле на предишния първи стълб и следователно и в приложното поле на Директива 95/46/ЕО⁽²³⁾. Не такъв е случаят с инициативата за ЕЗОЗ.
25. Следователно ЕНОЗД препоръчва позоваването на Директива 95/46/ЕО да е включено поне в съображенията на предложението, в които се заявява, че личните данни, обработени в съответствие с регламента, следва да бъдат защитени съгласно националните закони за прилагане на Директива 95/46/ЕО.

2.2.2. Информация, която се предоставя на лицето, създаващо заплахата

26. Съгласно член 5 от предложения регламент, когато страна по дело желае да се позове на заповед за осигуряване на защита в друга държава-членка, тя трябва да представи на компетентните органи на държавата-членка по признаване удостоверение. Това удостоверение се издава в съответствие със стандартната форма, определена в приложението към предложения регламент. Приложението съдържа личните данни както на лицето, което се ползва от защита, така и на лицето, създаващо заплахата, като например тяхната самоличност и местоположение, както и описание на мярката за осигуряване на защита. ЕНОЗД отчита, че личните данни, включени в удостоверението, както се изисква в приложението, по принцип са подходящи, уместни и не са прекомерни от гледна точка на целите, за които се събират.
27. Все пак от предложението не става достатъчно ясно кои от личните данни на лицето, което се ползва от защита, ще бъдат съобщени на лицето, създаващо заплахата, по-специално съгласно член 13⁽²⁴⁾. Във връзка с това ЕНОЗД счита, че лицето, създаващо заплахата, следва да получи само тези лични данни, които са крайно необходими за изпълнение на мярката. Освен това във въпросното съобщение трябва да се избегне, доколкото е възможно, оповестяването на адреса или на други данни за връзка, по отношение на лицето, което се ползва от защита⁽²⁵⁾. Това ограничение следва да бъде уточнено в текста на член 13.

⁽²²⁾ Виж член 81 от ДФЕС, т.е. предишен член 65 от Договора за ЕО.

⁽²³⁾ Директива 95/46/ЕО не се прилага за обработването на лични данни при извършване на дейности извън приложното поле на правото на Общността, например дейностите, предвидени в дял V и дял VI от Договора за Европейския съюз, и във всички случаи при дейности по обработването на данни, отнасящи се до обществената сигурност, отбраната, държавната сигурност и при дейности на държавата в областта на наказателното право (виж член 3 от директивата).

⁽²⁴⁾ Член 13 се отнася до задължения за информиране по отношение на лицето, създаващо заплахата.

⁽²⁵⁾ Виж в това отношение Становище на ЕНОЗД от 5 октомври 2010 г. относно европейската заповед за осигуряване на защита и европейска заповед за разследване по дела от наказателен характер, цитиран документ параграфи 45—49.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

28. ЕНОЗД приветства целите на политиката на въпросните две предложения и като цяло споделя подхода на Комисията. Въпреки това ЕНОЗД счита, че в някои случаи защитата на личния живот и личните данни на жертвите в предложената директива би могла да бъде засилена и изяснена.
29. По отношение на предложената директива за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления ЕНОЗД препоръчва на законодателя:
- да включи в член 23 обща разпоредба относно защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни, в която се заявява, че държавите-членки гарантират, доколкото е възможно, защитата на личния и семейния живот на жертвите, както и защитата на личните данни на жертвите при първи контакт с официалните власти, по време на съдебното производство и след неговото приключване. Освен това настоящият член 23, параграф 1 следва да се измени, така че да се даде възможност на съдебните органи да постановяват мерки за осигуряване на защита и „по време на наказателното разследване“;
 - да уточни съгласно член 23, параграф 1 списък с минимални мерки (както се посочва в параграф 14), които съдебните органи могат да приемат, с цел да се защити неприкосновеността на личния живот и фотографските изображения на жертвите и членовете на техните семейства;
 - да предвиди държавите-членки да изискват всички органи, които са били в контакт с жертвите, да приемат ясни стандарти, съгласно които те да могат да оповестяват информация, получена от жертвата или свързана с нея, единствено при условие че жертвата е дала изричното си съгласие за това оповестяване или че съществува законово изискване или правомощие за това;
 - да включи в член 3 изискване, съгласно което на жертвите да се предоставя информация относно по-нататъшната обработка на техните лични данни в съответствие с член 10 от Директива 95/46/ЕО, и да прецени дали да включи специфични разпоредби относно правото на достъп до техните данни;
 - да изясни приложното поле на изискването за поверителност на услугите в подкрепа на жертвите съгласно член 7, като уточни, че жертвата има право да откаже оповестяването в съдебни или административни производства на поверителни съобщения, разменени с лицето, предоставящо услуги за подкрепа, и че по принцип такива съобщения могат да бъдат оповестени от трета страна само със съгласието на жертвата (виж по-специално параграфи 22—23).
30. По отношение на предложението регламент относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела ЕНОЗД препоръчва на законодателя:
- да въведе, поне в съображенията на предложението, позоваване на Директива 95/46/ЕО, в което се заявява, че личните данни, обработени съгласно регламента, следва да бъдат защитени в съответствие с националните закони за прилагане на Директива 95/46/ЕО;
 - в член 13 да посочи ясно, че на лицето, създаващо заплахата, следва да му бъдат предоставени само тези лични данни на лицето, ползващо се от защита, които са абсолютно необходими за изпълнение на мярката. Във въпросното съобщение следва да се избегне оповестяване на адреса или на други данни за връзка по отношение на лицето, което се ползва от защита, доколкото това е възможно.

Съставено в Брюксел на 17 октомври 2011 година.

Giovanni BUTTARELLI
Асистент към Европейския надзорен орган
по защита на данните